

Nazwa przedmiotu	Mikroekonomia I
Kod przedmiotu	2400-ZL1MI1
Profil studiów	ogólnoakademicki
Stopień studiów	pierwszy
Kierunek studiów	Ekonomia
Specjalność (jeśli dotyczy)	Analityka Ekonomiczna
Forma studiów	studia niestacjonarne zaoczne
Rok studiów	I
Semestr	zimowy
Liczba godzin	56
Forma/typ zajęć	wykład (28h) + ćwiczenia (28h)
Punkty ECTS	6
Rodzaj przedmiotu (przedmiot obowiązkowy / kierunkowy do wyboru / fakultatywny / seminarium)	obowiązkowy
Sposób realizacji przedmiotu (stacjonarny / zdalny / kurs internetowy / kurs realizowany metodą blended learning)	stacjonarny
Język wykładowy	polski
Wymagania formalne	brak
Założenia wstępne	brak
Skrócony opis przedmiotu	Kurs umożliwia zrozumienie podstawowego aparatu pojęciowego mikroekonomii, który stanowi fundament do dalszych, bardziej zaawansowanych analiz w dziedzinie funkcjonowania rynków i decyzji ekonomicznych. Przedmiot wprowadza w podstawy teorii konsumenta oraz zagadnienia związane z funkcjonowaniem pojedynczych rynków. Studenci poznają modele podejmowania decyzji przez gospodarstwa domowe, w tym analizę wyboru w warunkach budżetowych, preferencje konsumenta, użyteczność, a także pojęcia popytu i elastyczności. Omawiane są też kwestie nadwyżki konsumenta, funkcjonowania konkurencji doskonałej oraz roli cen w alokacji zasobów. Na ćwiczeniach student dokonuje teoretycznej i praktycznej analizy zjawisk rynkowych na poziomie średniozaawansowanym.
Treści kształcenia dla przedmiotu	Obszary tematyczne w ramach kursu umożliwiają poznanie struktury teorii mikroekonomii na poziomie średniozaawansowanym i opisują wzorce funkcjonowania konsumenta na rynku (osoby fizyczne i/lub gospodarstwa domowe). Zrozumienie tychże obszarów jest warunkiem koniecznym studiowania mikroekonomii na poziomie zaawansowanym. Wykład ma na celu omówienie fundamentalnych pojęć i formuł matematycznych występujących w ramach teorii mikroekonomii, przedstawienie podstawowych modeli optymalnego wyboru konsumenta oraz konfrontację wyników tych modeli z obserwacjami empirycznymi zachowań konsumentów w gospodarce. Wykład dodatkowo uczy pozyskiwania i analizy kluczowych danych mikroekonomicznych dotyczących popytu gospodarstw domowych (dochody gospodarstw domowych /średnie, mediany, rozkład/, struktura wydatków konsumpcyjnych, skłonność do konsumpcji i oszczędzania, poziom zadłużenia gospodarstw domowych). Zadaniem ćwiczeń jest utrwalanie wiedzy uzyskanej

	podczas wykładu, udzielanie odpowiedzi na pytania problemowe, a także rozwiązywanie zadań ilościowych w zakresie tematycznym kursu. Na cały kurs składają się następujące bloki tematyczne: • przedmiot i metoda mikroekonomii oraz główne zagadnienia mikroekonomii (konsumenci, producenci, rynek, efektywność alokacji zasobów w sensie Pareto, funkcja popytu, funkcja podaży, rynek doskonale konkurencyjny, mechanizm rynkowy, cząstkowa równowaga rynkowa); • definicja konsumenta (zbiór możliwości konsumpcyjnych, ograniczenie budżetowe, zmiany ograniczenia budżetowego na skutek zmian cen dóbr i dochodu konsumenta, dobro numeraire, preferencje konsumenta, relacja preferencji, aksjomaty preferencji, krzywe obojętności, tzw. dobrze zachowujące się preferencje, szczególne przypadki preferencji, definicja funkcji użyteczności, postaci funkcji użyteczności, transformacje funkcji użyteczności, użyteczność krańcowa MU, krańcowa stopa substytucji MRS, prawo malejącej MRS); • optymalny wybór konsumenta (sformułowanie problemu optymalizacyjnego, maksymalizacja użyteczności przy danym ograniczeniu budżetowym, warunki algebraiczne optymalnego wyboru, funkcja popytu Marshallowskiego, rozwiązania wewnętrzne lub brzegowe); • statyka porównawcza (zmiana optymalnego wyboru konsumenta w rezultacie zmiany ceny dobra i dochodu, krzywa ekspansji cenowej, dobra zwykłe i dobra Giffena, ścieżka ekspansji dochodowej, krzywa Engla, dobra normalne i dobra niższego rzędu, dobra podstawowe i dobra luksusowe, cenowa elastyczność popytu, dochodowa elastyczność popytu, mieszana cenowa elastyczność popytu); • preferencje ujawnione (koszyki bezpośrednio lub pośrednio preferowane, słaby oraz silny aksjomaty preferencji ujawnionych, indeksy cenowe i ilościowe Laspeyera oraz Paaschego); • równanie Słuckiego oraz kupowanie i sprzedawanie (efekt substytucyjny, czysty efekt dochodowy, dochód skompensowany w sensie Słuckiego i w rozumieniu Hicksa), zasób początkowy, popyt netto, popyt brutto, zasobowy efekt dochodowy w równaniu Słuckiego, model wyboru podaży pracy); • miary zmiany dobrobytu (cena graniczna, nadwyżka konsumenta, nadwyżka producenta, zmiana kompensacyjna, zmiana ekwiwalentna); • międzyokresowy wybór konsumenta (wartość pieniądza w czasie, wartość bieżąca i wartość przyszła strumienia płatności, współczynnik dyskontujący, model wyboru między konsumpcją bieżącą i konsumpcją przyszłą, dochód w gotówce a dochód w zasobie, poziom inflacji, realna stopa procentowa); • ryzyko i niepewność (rozkład zmiennej losowej, wartość oczekiwana, odchylenie standardowe, skłonność do ryzyka, premia za ryzyko, ekwiwalent pewności, funkcja oczekiwanej użyteczności von Neumanna-Morgensterna, składka ubezpieczeniowa fair, dywersyfikacja ryzyka); • ekonomia behawioralna (klasyczna teoria wyboru konsumenta a ekonomia behawioralna, ekonomia eksperymentalna, efekty ramowania, posiadania i zakotwiczenia, heurystyka reprezentatywności, heurystyka dostępności, wykorzystanie ekonomii behawioralnej w marketingu i polityce publicznej).
Przedmiotowe efekty uczenia się	Po ukończeniu przedmiotu, student: W ZAKRESIE WIEDZY: • zna i rozumie podstawowe pojęcia dotyczące efektywności alokacji zasobów w sensie Pareto, funkcji popytu i funkcji podaży, równowagi i mechanizmów rynku doskonale konkurencyjnego; • zna i rozumie klasyczną teorię optymalnego wyboru konsumenta (maksymalizację użyteczności przy ograniczeniu budżetowym, statykę porównawczą, główne klasyfikacje dóbr w teorii mikroekonomii); • zna i rozumie różnice między klasyczną teorią optymalnego wyboru konsumenta i ekonomią behawioralną.

	W ZAKRESIE UMIEJĘTNOŚCI: • potrafi zastosować modele optymalnego wyboru konsumenta do analizy problemów decyzyjnych związanych z wyborem podaży pracy oraz z wyborem między konsumpcją bieżącą i konsumpcją przyszłą; • potrafi analizować zachowania konsumentów stosując wykresy oraz matematyczne formuły; • potrafi – za pomocą ekonomii behawioralnej - wskazać kilka możliwych przyczyn dlaczego rzeczywiste zachowania konsumentów mogą różnić się od wniosków bazujących na klasycznej teorii optymalnego wyboru konsumenta. W ZAKRESIE KOMPETENCJI: • wykazuje się systematyczną pracą w procesie uczenia się; dzięki podziałowi przedmiotu na wykład i ćwiczenia ma dobrą organizację pracy; • jest gotów samokontrolować się i być odpowiedzialnym w zakresie sposobów nabywania i utrwalania wiedzy przed egzaminem końcowym; • potrafi krytycznie ocenić użyteczność modeli ekonomicznych w analizie problemów społeczno-gospodarczych; • jest gotów do dalszego rozwijania wiedzy oraz umiejętności analitycznych w zakresie mikroekonomii.
Powiązanie efektów przedmiotowych z efektami kierunkowymi/specjalnościowymi (oznaczonymi kodami z programu nauczania)	kierunek Ekonomia: K_W01 K_W05 K_U01 K_U03 K_U05 K_K02
Nakład pracy studenta	Szacunkowy nakład pracy studenta: 6ECTS x 25h = 150h (K) - godziny kontaktowe (S) - godziny pracy samodzielnej wykład (zajęcia): 28h (K) 0h (S) ćwiczenia (zajęcia): 28h (K) 0h (S) egzamin: 2h (K) 0h (S) konsultacje: 12h (K) 0h (S) przygotowanie do ćwiczeń: 0h (K) 20h (S) przygotowanie do wykładów: 0h (K) 10h (S) praca z materiałami dodatkowymi: 0h (K) 10h (S) przygotowanie do kolokwium: 0h (K) 20h (S) przygotowanie do egzaminu: 0h (K) 20h (S) Razem: 70h (K) + 80h (S) = 150h
Metody i kryteria oceniania	Uzyskanie zaliczenia przedmiotu wymaga: 1. zaliczenia zarówno ćwiczeń, jak i egzaminu; 2. zdobycia przynajmniej 50% łącznej liczby punktów z przedmiotu oraz przynajmniej 50% punktów z egzaminu. Ocena końcowa z przedmiotu zależy w 70% od wyniku egzaminu końcowego i w 30% od wyniku z ćwiczeń. Egzamin jest w formie pisemnej (test wyboru) w jednym terminie dla wszystkich studentów. Egzamin poprawkowy odbywa się w identycznej formie. Nieobecność na egzaminie w wymaganym terminie oznacza jego niezaliczenie (NK). Innych terminów i sposobów zaliczenia egzaminu nie przewiduje się. Osoba prowadząca ćwiczenia na pierwszych zajęciach ustala zasady zaliczenia ćwiczeń, w tym maksymalną dopuszczalną liczbę nieobecności w semestrze. Ćwiczenia kończą się kolokwium z całego

	materiału. Poprawa kolokwium odbywa się po pierwszym terminie egzaminu, a przed drugim terminem egzaminu. Nieobecność na kolokwium w dowolnym terminie oznacza jego niezaliczenie (NK). Nie przewiduje się innych terminów zaliczenia kolokwium. Skala ocen z przedmiotu i z ćwiczeń: punkty (%) ocena <0,50) 2 <50,60) 3 <60,70) 3,5 <70,80) 4 <80,90) 4,5 <90,100> 5.
Literatura	podstawowa: Varian, H. R., Mikroekonomia, kurs średni – ujęcie nowoczesne, PWN 2013 zbiory zadań: Bergstrom, T. C., H. R. Varian, Mikroekonomia, ćwiczenia, PWN 2003 Czarny, E., E. Nojszewska, Mikroekonomia: zbiór zadań, PWE 2000 Laidler, D., S. Estrin, Wstęp do mikroekonomii: zadania i problemy, Gebethner 1992 uzupełniająca: Pindyck, R. S., D. L. Rubinfeld, Microeconomics, Pearson Education, 2005, wyd. 6 Perloff, J. M., Microeconomics: Theory and Applications with Calculus, Addison-Wesley, 2017 Nicholson, W., Microeconomic Theory: Basic Principles and Extensions, South-Western College Pub, 2008, wyd. 10 uzupełniająca zaawansowana Mas-Colell, A., M. D. Whinston, J. R. Green, Microeconomic Theory, Oxford University Press, 1995 Jehle, G. A., P. J. Reny, Advanced Microeconomic Theory, Addison Wesley, 2000, wyd. 2 Varian, H. R., Microeconomic Analysis, W. W. Norton & Co., wyd. 3 uzupełniająca z matematyki w ekonomii Sydsæter, K., P. Hammond, Essential Mathematics for Economic Analysis, Prentice Hall, 2008, wyd. 3 Sydsæter, K., P. Hammond, A. Seierstad, A. Strøm, Further Mathematics for Economic Analysis, Prentice Hall, 2008, wyd. 2
Metody dydaktyczne	Na wykładach wykorzystywane są następujące metody dydaktyczne: - prezentacja multimedialna, - dyskusja na temat omawianych zagadnień, - rozwiązywanie pytań testowych jako przykładowych pytań egzaminacyjnych, - e-learning. W ramach ćwiczeń wykorzystywane są następujące metody dydaktyczne: - udzielanie odpowiedzi na pytania problemowe - rozwiązywanie zadań ilościowych oraz rozwiązywanie testów, - praca indywidualna oraz praca w grupach.
Oprogramowanie	MS Excel